

[LIIII Gyldenkilde]

vi måske kan dyrke lidt under udvalgsarbejdet, efter at jeg nu har givet udtryk for, at vi er forholdsvis positivt stemt.

Jeg synes måske nok ikke, det er den bedste idé i verden, at man nu går fra et beregningsgrundlag på 50 pct. til 30 pct. Jeg er godt klar over, hvorfor man gør det, hvis man skal holde sig inden for de 12 pct., som man hele tiden har skullet holde sig inden for, men skulle vi ikke prøve at se, om vi kunne bevæge os lidt på det punkt? Det er muligt, at vi ikke kan, men jeg vil da gøre opmærksom på, at jeg synes, vi burde kunne. Det var det ene, jeg ville sige.

Det, jeg skal huske at sige, er, at jeg synes, det er glimrende, at man får ind i lovgivningen, at vi har en ligestillingspolitik i dette land, og at den altså også omfatter ATP-bestyrelserne. Det tror jeg er en god idé til efterfølgelse for lovgivning på andre områder, hvor det kan bruges.

Den sidste skønhesplet, som jeg skal nævne, er, at jeg kan ikke indse, hvorfor udbetalingen af en engangsydelse, som tidligere har været en løbende ydelse, skal få den store indflydelse på grundbeløbet i andre pensionsordninger. Jeg ved ikke, om vi kan komme om ved det på en eller anden måde i dette lovforslag, men det bør i hvert fald nævnes her ved førstebehandling.

Jeg mener, det er et problem, vi må have kigget på, at hvis et menneske, der står for at skulle være førtidspensionist, får en engangsydelse som her på måske 28.000 kr., får det store følger for den pension, vedkommende ellers skulle have haft. Det mener jeg ikke er rimeligt, og det har det ikke haft tidligere. Med den tidligere ordning har det kun haft betydning for det tillæg, man har fået inden for pensionsordningerne, men ikke for grundvederlagene inden for pensionsordningerne. Jeg håber, at vi kan kigge på det i udvalget, for hvis vi får snakket os sammen om det, kunne vi måske finde ud af, at det skal betyde noget for tillægget, men ikke for grundvederlaget. Det skal være mine ord om det.

Selvfølgelig må jeg også sige, at når man nu laver sådan en model som denne her, skal der naturligvis betales skat af pengene. Det er jo ingen hemmelighed, hvordan vi ser på skat af kapital i SF, det vil jeg da også lige gøre opmærksom på, men her kommer det til at gå i hak med, hvad man ellers bruger af den slags

beskatninger, så lovforslag nr. L 157 vil vi også medvirke til. Vi ville måske hellere have haft, at man havde haft en almindelig beskatning af det, men det er vi godt klar over at vi ikke kan komme igennem med.

Vi er altså forholdsvis positive over for disse lovforslag. Der er et par skønhespletter, som jeg vil appellere til at vi snakker sammen om under udvalgsarbejdet om vi kan klare, men vi er som sagt positive og vil medvirke meget langt til disse forslag.

Poul Nødgaard (FP):

Fremskridtspartiets opfattelse er, at ATP så hurtigt som muligt skal afvikles og den gigantiske formue omgående overføres til forbedring af de nuværende pensioner.

Der er en række fordele forbundet med at nedlægge ATP. Tænk blot på den kæmpe administration, der finder sted i det store ATP-hus. Dette hus kunne frigøres, og lønmodtagerne kunne spare millioner i administration.

Der kunne straks ske en mærkbar forhøjelse af de månedlige udbetalinger til landets pensionister, og det kunne være særdeles hårdt tiltrængt. Tænk blot på C-holdets fremmarch landet over. C-holdets tilstedeværelse er et klart bevis på, at Fremskridtspartiet har ret, når vi gentagne gange har talt pensionisternes sag.

Efter disse velvalgte og i øvrigt også velmente ord skal jeg om det foreliggende lovforslag nr. L 152 sige, at det da indeholder ting, som Fremskridtspartiet godt kan tilslutte sig, fordi det efterkommer et stort ønske, som mange borgere har, nemlig at en efterlevende ægtefælle eller samlever kan nyde godt af de beløb, som en afdød har indbetalt.

Jeg finder det også positivt, at børn under 18 år af medlemmer af ATP kan komme til at nyde godt af de lovændringer, der nu lægges op til.

En anden god ting er, at de udbetalinger, der skal udbetales ved dødsfald efter 1. marts 1992, sker som engangsbeløb. Derfor er det også forståeligt, at L 157 lægger op til, at skatteforholdet afgøres ved 40 pct.s skattetræk efter de desværre velkendte skatteregler.

Denne procent – og her beder jeg arbejdsministeren høre godt efter – skulle måske i realiteten være noget lavere, da mange af indbetalingerne er foretaget på tidspunkter, hvor skat-